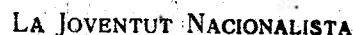

a preus convencionals.

«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII El Nacionalisme polític».)

Manifest convidant al primer Congrés de Govern Municipal).

No 's retornen
els originals.

Després de les descrites ceremonies comensaren els Divins Oficis; concorrenhi el Sr. Bisbe de mitg-pontifical i assistint lo el Sr. Parroco-Regent de aquesta Parroquia i el beneficiat del Sant Hospital, mossén Hilari Belda, i seguint celebrant el Sr. Vicari Mossén Lluís Munné, assistit de 1ª altre: Vicari Mossén Pau Farret i altre sacerdot.

Ocupà la sagrada càtedra l'eloqüent orador P. Joan B. Recolons, qui, després d'historiar la primitiva fundació de la institució benèfica, sos aixamplaments successius i la nova construcció, en ocasió de lo qual tingué brillants parrafades elogioses per a les Junes que s'han empenyades a obrir, i per a Sitges en general, que de una manera tan brillant ha cooperat a la humanitaria empresa a l'ensenyar que ha fet obra cristiana amb la construcció de la Capella, descrigué eloqüentment lo que és la Caritat i el Hospital, fentne l'elogi de les Religioses que l'engeixen endolint amb el seu sacrifici els afronts de la Humanitat.

La part musical estigué a càrrec de la capella de música de la Parroquia, dirigida pel Mestre senyor Torrents, interpretant la Missa de Gloria.

Terminat l'Ofici el Sr. Bisbe administrà el Sagrament de la confirmació al ben Miquel Utrillo Vidal, a qui apadrinà el Dr. Xercavins.

A les festes religioses de la benedicció i ofici en la nova capella hi ha assistit la Rda. M. Superiora General de les Religioses Concepcionistes donya Josepa M. Benet, acompanyada de la seva Secretaria i Procuradora.

Acabada la cerimònia religiosa els convidats es dirigiren en carruatges des de l'Hospital cap al Pabelló de Mar, on els fou servit per aquell acreditat restaurant un excelent i ben servit banquet, assentats en ben disposada taula els següents començals:

L'Excm. Sr. Bisbe de Barcelona, don Bartolomé Reig; l'Excm. Sr. President de la Audiencia Territorial, D. Josep Catalá, el Diputat a Cortes per aquest Districte, D. Josep Bertrán i Musitu, representant a la vegada a l'Excm. Sr. Governador Civil de la Provincia; el Diputat provincial D. Josep M. Bassols, representant a l'Excm. Sr. President de la Diputació Provincial de Barcelona; el senyor Alcalde de nostra vila, D. Pere Carbonell Mestre; el diputat provincial don Pau Alegre; el Juge d'Instrucció del Partit, D. Rafael Rubio; el Sr. Rector Regent de la Parroquia, Mossen Josep Xercavins, Pvre.; el Sr. Jutge municipal, D. Josep Ferrer Robert; el Sr. Jutge Suplent, D. Lluís Font Torralbas; el senyor Fiscal suplent, D. Julio Martínez; el primer Tinient alcalde, D. Joaquim de Querol i Llopis; el regidor D. Sebastià Carbonell Soler; el Tresorer del Patronat per la Beneficència local de Sitges, D. Rafael Llopis; l'Administrador de l'Hospital, D. Josep Planas Robert; el Sr. Capità de Carabiners, D. Jacinto López de Aro; els Rvts. Srs. Vicaris de aquesta parroquia, Mossen Lluís Munne i Mossen Pau Farrer, Pvre.; el Notari de aquesta vila, D. Felip Font; Mr. Charles Deering; el P. Recolons, Pvre.; D. Emili Vidal Ribas, Rvnt. D. Francisco Vilaplana, Pvre.; D. Josep M. Cucurella, D. Miquel Utrillo; D. Antón Serra, don Josep Planas Casals; D. Pere Montané; D. Josep Cordero Alvarez, Dr. D. Rafael Llopis, D. Joan R. Benaprés, D. Josep Sarríol, D. Simó Llauredó, D. Rosendo Bartés, Dr. Rafael Termes, D. Amadeu Bertrán, D. Josep Soler, D. Manel Robert i D. Francisco Batlle.

El menú que va servir-se estava endagat en aquesta forma:

Hors d'oeuvres variats, Canelonnis Parmegians, Filet de boeuf Godard, Suprêmes de sole Marguerit, Panache de jambon et galantine, Poularde rôtie, Champagne-frappé, Biscuit glacé parfumé, Desserts assortis; Malvasia Miquel Riera Matas, Café et liqueurs. Vins: Diamant i tint de les Bodegues franc-espanyoles.

Arribada l'ocasió dels brindis, els inicià el Sr. Alcalde, oferint el banquet al Sr. Bisbe per haverse dignat beneir la nova Capella de l'Hospital; a totes les autoritats de la Provincia presents; a tots quants han contribuït a la realització d'aquella obra, i a Mr. Deering, que amb el poc temps que s'atropa entre nosaltres coadjuva de una manera tan completa a les millors de la vila.

D. Josep Cordero glorià eloqüentment el significat de la festa que s'celebrava, i amb frases poètiques idealitzà la força d'atracció que té la nostra vila per tots aquells que la visiten, doncs són molts els que, i ell és un de tants, venint com qui diu de pas, hi fan tal estada, que fins arriben a considerar-se veïns; exalçant l'exemple de Mr. Deering, qui amb l'amor propi de un ver patriota i un carinyo profund a aquesta terra, amb la cooperació d'En Miquel Utrillo està ves-

ttint esplendídament l'incomparable «Marycel», i acabà amb una corprendora evocació a l'esperit invisible d'una fada misteriosa, que plana per damunt de nostra vila i té un poder d'atracció tan poderós, que fa esdevenir la vida a Sitges plaenta i ditxosa.

D. Josep M. Bassols alçà la copa trasmetent la seva admiració per Sitges, on tan belles obres es duen a efecte, amb lo qual es capacita com a poble modern desitjós de formar a l'avantguardia dels pobles ben regits i amb ideals de continuu renovament de avenç i perfecció; felicità als propulsors de la bella obra realitzada i acabà oferint-se com a Diputat provincial i com a representant de la Mancomunitat Catalana per a coadjuvar a que's desenrotllin els ideals de nostra blanca vila.

D. Emili Vidal Ribas, en nom de Mr. Charles Deering donà les gracies als oradors per les seves atentes alusions, manifestant el plaer que sent durant les seves estades en aquesta vila, de la qual es mostra fervent devot, a l'igual que jo, diu, que sens'esserne fill sento amb tota intensitat els dies venturosos que per Sitges passen.

D. Rafael Llopis va aixecarse a parlar per a agrair les felicitacions dirigides a les Junes de l'Hospital i del Patronat per a la Beneficència local de Sitges.

D. Josep Bertrán i Musitu manifestà que en atenció a la doble personalitat que ell ostenta en aquells moments se havia fet el propòsit de no parlar, ja que si com a Governador calia felicitar a Sitges per la força patriòtica que representa l'obra quina inauguració es festejava, com a Diputat hauria de dirigir fortes censures als Governos que deixen a les mans exclusives del poble la realització de un tan bell ideal benèfic com és la construcció del superb Hospital, quin model escampat arreu d'Espanya faria canviar notablement el trist concepte de que gosa.

A l'aixecarse el Sr. Bisbe per a brindar van posarse de peu tots els començals: les paraules del Dr. Reig foren de admiració per Sitges, que tan belles coses sab realitzar; felicitant entusiàsticament als abnegats patricis que han dut a terme la millora inaugurada, que honra així mateix en gran manera a l'arquitecte que l'ha concebuda. Digué que ell també n'participa de l'atracció que Sitges té pels que la visiten, però que ell sab ont radica l'esperit invisible de tal atracció, i és en el zel i el paternal cuidat de les autoritats locals, que fan que els homes s'agermanin i convisquin armónicament. Acabà, amb entusiastes i emocionants paraules, posant-se a la disposició dels qui laboren pel constant progrés i millorament de la vila.

El Sr. Bisbe fou calurosament aplaudit, rebent l'afectuós salut de tots pels seus entusiastes oferiments.

Acabat el banquet i mentre el senyor Bisbe esperava a la Rectoria la hora del tren, varis convidats, i entre ells els diputats i el Sr. Jutge de Instrucció, visitaren «Marycel», ont admiraren tanta preciositat com s'hi atresora; signant obsequisats per Mr. Deering amb xampany i havanos.

Agraïssim a les atencions rebudes, el Sr. Bisbe, acompanyat del Sr. Bertrán i del Dr. Xercavins, retornà a la capital en l'express de les 5'18, signent objecte de una carinyosa despedida.

Solemnitat patriòtica al Centre Nacionalista Català

Cap a quarts de sis de la tarda del propi dia de Sant Joan, el local que al Cap de la Vila ocupa el Centre Nacionalista Català de Sitges començà a omplir-se de gentada, entre la que hi figurava lo més bô i granat del bell sexe sitgetà, que amb la seva presència volia donar més relleu i importància a l'hermós acte que anava a celebrarse.

Corresponent aixís al senyalat honor que al concorre a tan patriòtica festa elles dispensaven a l'entitat organitzadora de la meteixa, individus de la Directiva del Centre, colòcats a l'entrada del saló d'actes, obsequiaven amb delicats pomells de flors a les senyores i senyoretes a mida que aquestes anaven presentant-se per a ocuparhi seient.

A les sis en punt, una formidable ovació va esclatar per la sala, a la vegada que la orquestra rompia amb les imposants notes d'«Els Segadors», fent estremir de entusiasme a tota la concurrència: era que acabava de fer la seva entrada triom-

fal la nova bandera barrada, a la qual donaven guardia d'honor les senyoretes de la Comissió regaladora, i els individus de la Junta del Centre i el diputat provincial don Josep M. Bassols.

Apaigabats els delirants aplausos i visques amb que fou saludada l'aparició de la santa ensenya de la Patria, i colòcada al costat de la taula presidencial en la que, ademés de la Junta del Centre, hi figura ven el diputat senyor Bassols i les senyoretes de la Comissió regaladora, la presidenta d'aquesta, senyoreta Mercè Riera i Vidal, pronuncià breus i sentides paraules per mitg de les quals en nom de les dames sitgetanes feia entrega d'aquella magnífica joia d'art patriòtica al Centre Nacionalista Català de nostra vila.

Seguidament el President d'aquesta entitat, senyor Planas Robert, pronuncià un senzill discurs rememrant tan inapreciable ofrena i glosant la significació de la meteixa, que digué constituïa el símbol de les nostres aspiracions i sota quins plecs poden cobjarshi tots els que estimen a Catalunya, sense distinció de cap mena, ja que ella no és, la senyera de cap partit determinat.

A continuació feu ús de la paraula el Vocal del propi Centre don August Jacas, qui després de fer constar que no estava preparat per a parlar, ja que sols ho feya a insistents precs dels seus companys, va alentar a les senyoretes ofrenedores de la Bandera a que persistissin en la seva tasca patriòtica, doncs les dones catalanes constitueïen un gran factor per a ajudar a la consecució dels nostres ideals. Dedicà un carinyós recort al ferm catalanista de Barcelona, processat per un discurs que havia pronunciat en un acte conssemblant al que en aquells moments se celebrava, i acabà donant un visca a Catalunya.

A l'igual que la del senyor Planas, la peroració del senyor Jacas fou molt aplaudida.

Concedida la paraula al jove diputat provincial per aquest districte don Josep M. Bassols, aquest comensà dirigint un saludo a tots els presents i d'un modo especial a les senyoretes; recordant seguidament que ell havia parlat des d'aquell mateix lloc en ocasió de inaugurarse el Centre, i glosant de aquelles hermoses paraules d'En Maragall: «Alsèu els cors, que ja ténim bandera!», digué que des de aquest moment dit Centre ja tenia ànima, encarnació esperitual de les reivindicacions de la nostra terra. S'estengué en atinades consideracions sobre la influencia que la enteresa de la dona exerceix en el manteniment de la fermesa de l'home quan de rendir culte a l'amor patri es tracta, relatant de passada varis cassos en que l'abnegació de la dona en tals ocasions ha ratllat en lo sublim, constituint admirables exemples de ver heroisme, i terminà el seu eloqüentíssim discurs (que la manca d'espai ens obliga a condensar deficientment) glosant dels colors i atributs que ostenta la bandera reglada, per a invocar que en l'amor a lo que ells simbolisen consagri tot bon sitgetà la seva existència, per gloria de la Patria.

Una ovació atonadora coronà la bella oració del Sr. Bassols; donant el Sr. Planas per acabat l'acte després de agrair novament la seva rica ofrena, a les dames, i de un modo especial a la que fou iniciadora del patriòtic obsequi, la simpàtica senyoreta D. Mercè Riera.

La festa va acabar amb el patriòtic himne «Els Segadors» executat per l'orquestra i corejat amb gran entusiasme per la concurrència, que sortí sumament complacuda de l'acte.

Adeu a la Primavera

Oh hermosa Primavera! Tu que t'anaves escorrent, entre les núvols, de jorn en jorn, has acabat d'empassar-te, deixantnos al teu lloc l'estiu calorós. L'alegre i melangios cant dels aucells, l'hermosa verdor dels arbres i les plantes i el suau perfum de les flors, tot en conjunt és obra teva: obra de alegria, pau i tranquil·litat, aon hi col·labora també la naturalesa, que ofereix ses pintoresques costes i montanyes, sos hermosos camps plens de dauradas espigues i un cel de un blau hermissim; que junt amb el sol esplèndid, presenten a al vista del viatant un hermós paisatge digne de admiració.

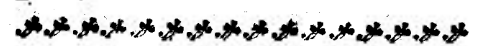
A la sombra d'un arbre, assegut, disfrutant de un aire deliciós, vaig contemplar les hermoses planuries i montanyes

que's presenten davant dels meus ulls, oferintse-m com s'ofereix un ramell de de flors a la Verge. Als voltans meus, sols se veu verdor, però una verdor tan viva, que amb els raigs del sol no's pod arribar a guaita!

Oh hermosa Primavera! Tu que repar-teixes el bon temps i l'hermosura per l'univers, bé mereixes, doncs, que t'donquem nostre adeu més sentit.

GASPAR VIRELLA

Sitges, 25 Juny 1915.

Nou triomf d'En S. Rusiñol

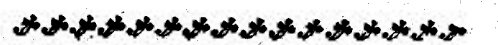
Nostre distingit amic el fill adoptiu de aquesta vila D. Santiago Rusiñol, pintor eminent i escriptor dilectíssim, acaba de llegir en l'Ateneu de Madrid una conferència sobre «Els jardins de Espanya», que ha obtingut un èxit incomparable i de la qual no podem menys que donar-ne als nostres llegidors el magnífic fragment que segueix:

«¿Quién plantó en España la primera flor, transportándola del campo del Arte? Seguramente fué la mujer. y, sin duda, la mujer del pueblo. La primera flor que brilló en la maceta de una ventana fué el primer jardín español; y la primera mano que la cuidó solícita, fué la que hizo ese primer milagro.

En los cármenes de Granada debieron de nacer nuestros jardines, los más bellos, los más sencillos, los más floridos de la tierra. Los cármenes de Granada no son clásicos, no son románticos, ni primitivos, ni modernos. Heredaron su carácter de los árboles, y tienen su tradición i estilo propios. Pequeños y como ocultándose a sí mismos, entre la espesura, sin gran pompa exterior, cruzados de senderos, de bojes, en recodos imprevistos, sugieren anhelos de recogimiento y guardan el encanto oriental de jardines soñados, de patios convertidos en leyenda escrita, de inscripciones moras trazadas con árboles y flores. En medio de esos jardines, y como miras en que convergen los senderos floridos, se alzan las glorietas, trasunto de la arquitectura árabe, de deliciosa simetría, con sus estalactitas de follaje en las bóvedas verdes; con sus troncos tupidos y rectos como columnas y alminares, y sus arcos superpuestos como en las mezquitas. Bajo su fronda, en el cruce de dos veredas, un hilo de agua fluye a ras del suelo, se matiza con toda la gama de la espesura, y se vierte en el mármol de un surtidor. A lo largo de las sendas, se tienden los arcos de ciprés, como una guirnalda en perspectiva, como la nave de un templo encantado. A ambas orillas se alinean correctamente los macizos de boj, y acá y allá se agrupan las flores en artístico abandono, con poético descuido de nobleza arruinada, de jardín melancólicamente florido, donde crecen las plantas felices con el amor del pueblo que las cultiva, sin torturarlas en sus antojos y veleidades.

Y es que para los hijos de Granada, los cármenes constituyen un culto, y las flores una necesidad espiritual. Allí las mujeres andrajosas imploran la caridad pública con flores en la cabeza; allí los pisos más pobres se convierten en invernadero por amor a las plantas; allí, y solo allí, permanecen las puertas abiertas de par en par a las enredaderas que brotan en los jardines y florecen en el interior de los hogares, como una bendición de Dios. Las familias de menos recursos transforman en carmen el balcón y la ventana; son como ojos abiertos en la blancura de las viviendas bañadas en azul del cielo, y las rejas prisión de amores, por las que se desbanda, entre el color y el perfume, la alegría de las gentes más humildes. En las ventanas más pequeñas, menguadas para la luz indispensable, no falta nunca una maceta con flores que la cierran casi por completo, que truecan en aromas para el alma el aire robado a la vida. Hasta por los grandes balcones la luz penetra a duras penas entre las hojas, en que se refleja, al pasar. Y en lo alto, bajo los aleros, como barcos parados junto a las nubes, las galerías voladizas se rinden al agobio de las rosas y de los claveles. En Albaicín no hay una sola casa sin un carmen, adosado a sus muros. Por pequeño que sea el huerto, por oculto y rodeado de edificios que esté, siempre hay una tapia, un rincón, junto a la alberca, o el brocal de un pozo para que las macetas, el emparado y los mirros hagan olvidar con su poesía la prosa de tales lugares. Existen huertos tan disminu-

tos, que sólo pueden contener el tronco de un ciprés corpulento; tan angostos, que no les es posible gozar de su propia sombra y han de esparcirla en los cármenes vecinos, vergeles que con un puñado de tierra sustentan enredaderas i macizos de flores bastantes a alegrar toda una casa. A orillas del Darro se ensanchan los jardines, y en el monte de la Alhambra, se convierten en verdaderos parques, que pierden en intimidad lo que ganan en extensión. Y por todos lados, en las laderas y en la llanura, sus altas frondas rebasan las tapias o se borran en las lejanías de la vega admirable. A los cármenes debe Granada la gloria de ser la ciudad más florida de la tierra. Plantados entre el mismo caserío, los cármenes son algo de su propia existencia, algo que es como un perfume de alegre melancolía de aquel gran pueblo vetusto.

Una festa nocturna

Són quasi les deu del vespre, i Huc de Fontallada volguent assaborir amb tota la integritat de tots els números de les festes que's feren en ocasió de la inauguració de la capella de nostre Hospital se dirigí a través dels diversos carrers de nostra alba Subur, a l'encontrada, aon esbellt i amb arrogancia, se aixeca el magestuós edifici de que tan orgullosa n'està nostra vila.

Al arribar a l'esplanada, una animació jovial regnava entre ls diversos grups, que aci i allí, comentaven amb fruició les diverses impressions rebudes en aquell jorn.

El benvoigut Mestre Torrents amenitzà l'acte, i baix sa intel·ligent direcció executà la orquestra diverses composicions que escamparen pel espai notes armonioses, que eixien vibrants i sonores, mercès a les mans expertes en llur execució, els cors juvenils sentien corre amb més intensitat en aquells instants, per a llurs venes la sang, bategant amb dalt, caldejantlos, al veure els diversos allegrets.

Tot endinçantme i entufantme per entremitg dels diversos grups, procurant guardar les impresions agradables que anava experimentant l'ànim, tot contemplant aquella munió de jovincetes i donzelles, de papàs i mamàs, seriosos aquests, que formaven un contrast típic de la vida, enfront a la expansió i cordialitat dels primers.

Som arribat a la escalinata del Hospital, des d'allí domini a la multitud, aquí veig un amic, més avall oïro l'esguart simpàtic d'altre amistat, tots venim aquí per a disfrutar un rato d'expansió, guaito, miro; un cohet s'esmuny espai amunt: és el saludo afectuós dels elements de la natura, combinats per la inteligencia del home; immediatament contemplo a la multitud, i veig una munió de ulls divagants i somnoladors que són la expressió i vida de fesomies agraciades i simpàtiques, que segueixen el curs del meteix, al ensemps que una roda furiosa entra en moviment continuu com sentint trisança i gelos; per a atraure les mirades, i garbosa se gira de tant en tant, llensant envers l'espai diversos globets igneos de diferents colors, que resulten agradables en extrem, constituint les delícies i solac de la concurrència.

Preuada llegidora: ¿sabs per què t'resultaren tan agradables aquells colors que eixien de les rodes? Ja t'ho explicaré, car m'apar que he trobat la incògnita d'eixa ecuació algebràica de primer grau, i és que ells representen un símbol, ells expressen d'un modo intensiu lo què passa en ta pensa i bull en ta fantasia juvenil, viva, rica i impresionable en extrem, ¿no és veritat que ls cohets que t'erren més agradables i simpàtics eren els rosa i blau cel? I jo t'pregunto, ¿de quin color són els pensaments que coven en ta inteligencia i dona escalf a ta fantasia, respecte a ton pervindre? ¿no hi trobes certa identificació i relació?

En aquells moments uns cohets mal educats, a semblança d'aquells donzells que per singularisarse fan bromes pesades, sense substancia ni gracia, també aquells, informats per l'esperit de independència, se declararen en rebelió, no volguent se subjectar, emprenen una marxa vertiginosa, arrán de terra, envers al públic, esdevenint belicosos; uns xiscles esclaten espontanis de les boques femenines, un aldarull regna arreu, restablintse altre cop la normalitat, ocupant els setials corresponents.

Els globos se aixequen per l'atzur celest, atraient les mirades, una altra roda

entra en acció, la música escampa per l'espai sòrs agradables, lo que, adjunt amb l'estridència dels espateigs dels cohets i contemplació de cares i esguards riallers, feia que es respirés una atmosfera moralment confortant i refocilant, no cobejant nostre ànim res més, com a complement de les hermoses festes que durant la diada de Sant Joan dedicà nostre Hospital per raó de sa patronal festa.

HUC DE FONTALLADA

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 23

Va celebrarse de segona convocatòria, baix la presidència del senyor Alcalde, don Pere Carbonell Mestre, i amb assistència dels regidors senyors Querol, Parera, Carbonell Soler, Selva, Mitjans i Bosch.

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior sessió, va acordarse, amb el vot dels senyors Mitjans i Bosch en contra, autoritzar a la Presidència per a que nomenés una Comissió de l'Ajuntament que acudís al acte de la inauguració de la Capella pública del Sant Hospital.

Es donà compte de que havia sigut ingressat en la Dipositaría del Tesor el tant per cent corresponent a l'impost de Pagos relatiu al últim trimestre.

A proposta del senyor Parera, s'acordà fer quedar per vuit dies sobre la taula, a l'objecte de que així puguin ésser examinats amb detenció, els comptes municipals de l'any últim.

Despatxada l'ordre del dia, el senyor Mitjans va interessarse per l'espurgo de les palmeres de la Ribera i per a que se eviti que al ferse obres en les cases la runa es diposti al carrer de qualsevol manera, estorbant el pas dels transeunts i vehicles.

El senyor Bosch excità el zel de la Presidència per a que sigui aplicat sens consideracions de cap mena el bánd dictat per l'Alcaldia prohibint tirar cohets en la via pública.

I no haventhi altres assumptes de que tractar, va aixecarse la sessió al cap de tres quarts de començada.

Dietari de la vila

DISSAPTE

Degut a lo molt plujós que continúa el temps el mildiu va prenent peu d'un modo extraordinari; siguent avuy un dels dies que en alguns indrets ha sigut més observada l'invasió de tan terrible plaga criptogàmica.

DIUMENGE

A les onze del matí té lloc l'acte del enterrament del nen Esteve Saladié Ferrer, de tres mesos d'edat, mort air, deixant desconsolats als seus pares, als quals, lo meteix que als seus avis, oncles i demés familiars, els acompanyem en la pena que amb tal motiu els aclapa.

DILLUNS

Procedent del Colegi Valdemia, de Mataró, aon cursa els seus estudis, i des-

prés de haverse examinat en la Escola de Comers de Barcelona, obtenint notes molt falagueres, arriba a la nostra vila, a l'objecte de passarhi el període de vacances al costat dels seus pares, el jove Francisco Planas Izabal, fill primogènit de nostre entranyable amic i company de Redacció don Josep Planas i Robert.

Efectúa una visita al puesto de la Guardia Civil el tinent coronel de dit benemérit còs don Miquel Abril Letamendi, quefe d'aquesta Comandancia.

DIMARS

Un edicte de l'Alcaldia fa saver al veinat que que queda terminantment prohibit el tirar cohets a la via pública durant les revetlles de Sant Joan, Sant Pere i Sant Jaume.

DIMECRES

Desembarcat en el port de Barcelona, de a bordo del trasatlàntic «Manuel Calvo», arriba aquí, procedent de Guantánamo, nostre apreciat amic i compatrici el jove don Joan Robert i Branaet, al qual desitgem li resulti ben agradable la temporada que's proposa passar en sa patria nadiua.

En el propi vapor i de la meteixa procedencia, també arriba el jove compatrici Sebastià Mora Torres. (Sia igualment benvingut.

A la tarda reb cristiana sepultura el cadavre del nen Joan Martínez Carbó, de quatre mesos d'edat; a quins pares, Josep i Sofia, expressem amb tal motiu nostre condol.

DIJOUS

Procedent de Nova York, i havent fet el viatge fins al port de Barcelona en el vapor «Manuel Calvo», arriba a aquesta vila per a ajuntarse amb la seva familia, nostre particular amic don Antón Mas i Jornet, germà del que fou notable literari i digníssim Secretari d'aquest Ajuntament, don Claudi, passat a millor vida el dia 14 de març últim.

La companyia Pubill-Roca repeteix, a la tarda, en el teatre del Retiro, la representació de la tan comentada obra dramàtica d'en Linares Rivas que porta per títol «La Garra»; i a la nit posa en escena el drama de l'Echegaray «Mancha que limpia».

En el saló d'Istiu del Prado Suberense aquestà nit s'hi celebra un ball que's sumament lliut i concorregut, amenisantlo la orquestra del mestre Torrens, que interpreta un variat i selecte programa.

DIVENDRES

La distingida dama D.ª Dolors Llopis viuda de Querol avuy ja ha pogut deixar una estona el lliit, després de la delicada operació quirúrgica que sofrí la setmana passada.

Quando el Sol muere...

Al alma que ilumina
unos bellos ojos verde-mar.

Trepida furioso el mar en sus entrañas turbias. Ruge, y clamoroso su acento, en la quietud mística de la hora vespertina, se eleva hacia el arco inmenso y opalino

del cielo. Tiemblan centelleantes sus aguas en un espasmo al darle el Sol su último beso, y lanzanse en torbelino las olas rizosas en pos de El, hacia la costa; locas, se extienden sobre la arena que su dulzor aquietar.

Parpadean en lo alto las estrellas... piérdese a lo lejos el rugido de las olas, que el sueño nocturno amortigua lentamente.

Triste reposa el espíritu del mar en sus entrañas profundas y glaucas; y en la soledad inquieta estrémecese mi alma, de añoranza, con su alma.
Leve susurro de gasas, que el aire mece, pregona dulcemente su vida en el misterio de la noche triunfal.

FRANCESC MARTÍ SERRA

S'ha perdut un mocador...

Era al bosc de les alzines,
sota l'marge del rieró,
ben entrada la vesprada,
quan tocaven l'oració.
Dos vailets varen trobar-lo
de la llunà a la claró.
No van fer-hi poca gresca!
«no!, ensuma, quina oló».

Prou el Nunci ha fet la crida;
l'he sentida del balcó:
«Qualsevol i qualsevullga
que ha perdut un mocadó
blanc, de dona i per més senyes
s'ha trobat al rieró,
a la Casa de la vila
podrà dar-li d'ell raó;
és brodat, amb dugues lletres,
una erre i una o.
S'entregarà a qui acrediti
qu'ha n'estat amo i senyó».

Al sentir-se això a la vila,
no hi ha hagut poca maró!
i savent lo de les lletres,
si serà de la Rosó...

Escolteu a les veïnes:
«No ho sabeu? Això i allò,
no pot ser quan n'ava a missa,
que n'és lluny el rieró.
Perdoneu-me si acás peco,
perdoneu a tots, Senyó!...
I que diu no anava sola,
que això encare és lo pitjor.
Tal vegada — això és un dir-ho,
si no fos, Déu me perdó —
ha perdut una altra cosa
ademés del mocadó...»
I fins van anà a trobar-la
preguntant-li... què sé jo,
fent l'ullet quan reparaven
de ses galtes la roijó...

An el bosc de les alzines,
ni tampoc al rieró,
no hi aneu a fer parades
com solia la Rosó;
fóra haver de fer la crida:
«S'ha perdut un mocadó...».

EMILI

Noves varies

El «Real Polo-Jockey Club de Barcelona» ha tingut la galanteria d'enviar-nos un cartell anunciador del gran Concurs Hípic internacional que en els seus Parks, situats en la carretera de Sarrià, celebrarà des de l dia 20 al 30 del mes que cursa, concedintse varis premis de honor i, ademés, 26.500 pessetes en metàlic.

Segueix en son estat de millora la distingida dama sitgetana donya Dolors Llopis viuda de Querol, produintnos la natural satisfacció tan grata nova.

Sofre refinat 99 per 100 de puresa 10'50 pessetes el sac de 40 kilos.

Sulfat de coure anglés 99 per 100. 85 cèntims el kilo.

Carrer de Jesús, núm. 46, Tenda.

De la casa editorial de Teatre, Bonavía i Durán, hem rebut els darrers quarderns de «El Rústic Bertoldo», farsa grotesca en quatre actes, deguda al ingeni de Frederic Soler (Pitarra), Josep Feliu i Codina i Joan Molas i Casas.

En el quadern vinent començarà a publicarse la comedia en quatre actes «Bertoldo», continuació de «El Rústic Bertoldo», obres fins ara inédites d'impressió.

El volant d'un rellotge comú vibra 300 vegades per minut; lo que correspon a 18 mil voltes per hora, 432 mil voltes al dia i 157.788.000 voltes a l'any; per a donar una idea concreta de la enormitat d'aquesta xifra, bastarà dir que les rodes de una locomotora moderna, per a donar igual número de voltes, tindrien de fer trenta nou vegades la volta al món.

La «Gaceta de Madrid» acaba de publicar una disposició adjudicant a la casa «Fradera y Bustems», propietaria de la gran fàbrica de Vallcarca, el sumistre de 2.000 toneladas de cals hidràulica i 700 de ciment Portland amb destí a les obres de un pantan que's construeix a Huesca.

Dilluns vinent, a les deu del matí, se celebraran en nostra parroquial Iglesia solenns funerals en sufragi de l'ànima de l'ànima de la que fou apreciada conveina donya Antonia Martí, passada a millor vida el dia 11 del mes que cursa.

HOTEL MILANESA: Jesús, 42
Des de avuy, tots els diumenges i dies festius, s'elaboraran mantecaus, per a servirse a domicili.

En el Teatre de Zarsuela, de Madrid, se ha estrenat amb extraordinari èxit la obra lírica «Los Cascabeles», quina partitura és deguda a nostre distingit amic don Josep Ferrer-Vidal, a qui amb tal motiu felicitem.

Ens suplica el «Foment» que cridem la atenció dels industrials per a que, estant de plè en el període de anunci a fi de augmentar la colònia, cooperin tots amb el seu petit esforç econòmic pagant el rebut

quatrimestral que s'està cobrant a fi de poguer anunciar degudament en els periòdics de Barcelona i, si és possible per lo recaudat, en algun de molta circulació de Madrid, la temporada de istiu, fent així no tan sols que no quedi ni una sola casa per a habitar, sinó també que augmenti fortament l'excursionisme.

Celebrem que'l «Foment» cuidi de propaganda tan important com és l'anunci, no duptant de que ls industrials correspondran degudament, per patriotisme i en profit dels seus propis interessos.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

cada dijous - 10 cèntims

En la parroquial Iglesia de Santa Agna, de Barcelona, dimecres últim van unir-se en el sant llaç del matrimoni nostre distingit amic i compatrici l'enginyer agrònom i exquisit poeta D. Trinitat Catasús Catasús i la hermosa i gentil seuporeta donya Tula Mas Carreras, filla de l'eminent pintor D. Arcadi Mas Casanovas.

Foren padrins: per part del nuvi, el Director de la Estació Enològica de Vilafranca D. Cristófol Mestre Artigas i el cirurgià dentista D. Joan Catasús Catasús, i per la de la nuyia el Dr. D. Antón Robert Solá i l'advocat D. Albert Focs Samartí.

Els convidats a la cerimonia foren obsequiats amb un àpat al Restaurant Pínce, sortint seguidament els nuvis cap a la daurada illa de Mallorca.

No cal dir quant desitgem per a la felis parella tota mena de ventures i una intermenable lluna de mel.

La próxima fesfa major de Sant Pere de Ribas, quin programa és molt variat, promet veures en èxfrém animada.

Avans del 1.er de Juliol, en que comensarà a regir, repartirem als nostres subscriptors el nou ITINERARI de trens.

BANC DE VILANOVA

CUPONS

Negociem els dels Deutes Interior, Exterior y Amoritzable, al 4 per 100, Municipal i Provincial, i els de les obligacions Alacant, Almansa, Nord de Espanya, Catalana Gas i Electricitat, Port Barcelona, Tabacs de Filipinas Traslantiques i demés de venciment primer de Juliol, que tinguin anunciat llur pagament.

Teresa Raventós Olivella

Comadrone
Ex-alumna del Hospital Clínic
y aprobada con Real Título

Se ofrece al público en general para todos los actos propios de su profesión

Calle de San Sebastián, 2 SITGES

CASA - BARNET

Unica en Barcelona que presenta a PRECIOS REDUCIDOS las más altas novedades para señoras en

LANERIA - SEDERIA - LENCERIA - CONFECCIONES - & & -

La CASA BARNET llama la atención de las modistas y revendedores respecto a sus novedades y precios.

Teléfono 314

La CASA BARNET presentará constantemente todas las más altas NOVEDADES del país y del Extranjero.

Puerta del Angel, 6 y 8 - BARCELONA - Puerta del Angel, 6 y 8

PASTELERIA de
J. Massó Bruguera
Pasta
de mona
especialitat de la casa
Totes les festes es rebén encàrrecs
Venda en Barcelona :
Colmado Fortuny
42 i Hospital i 42

Camiseria y Corbateria
32, BOQUERIA, 32
BARCELONA
GRAN ASSORTIT
en
camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram
La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Maquinas SINGER
para coser y bordar y para toda
clase de Industria en que se em-
plea la costura.
SE CEDEN TODAS LOS MODELOS
250 pesetas semanales
PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS
Las hay Industriales, Domésticas,
Rotativas, Oscilantes,
Vibrantes y Familiar reciproca
Representante en Sitges :
JOSE SELVA: Calle Aygua,
en donde encontrarán, como siempre, toda clase
piezas, agujas y demás accesorios exclusivos
para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

CASA BASTIDA

18, PASEO DE GRACIA, 18 : BARCELONA

Durante la guerra europea la CASA BASTIDA establece unas grandes rebajas de precios en los cuales se beneficiará el 50 por 100 en la Sastrería Norteamericana, con el doble fin de facilitar al público grandes y oportunas ventajas y a la par que poder dar trabajo a nuestros obreros.

TRAGES y ABRIGOS hechos con una perfección compatible con la mejor de medida y con tela de GRAN CHIC estilo inglés.

PRECIOS : los de 30, a 15; los de 40, a 20; y los de 50, a 25 ptas.

- Impermeables ingleses desde 25 pesetas.
- Gorras inglesas desde 1'45 ptas.
- Sombreros ingleses desde 2'95 pesetas.
- Camisas clase buena 3 por 5 ptas.
- Una docena de cuellos y puños por cinco pesetas.
- Zapatos forma americana a 12'95 ptas.
- Guantas ingleses a 0'95 ptas.
- Trajes interiores desde 2'95 pesetas.
- Calcetines media docena 1'95.
- Gemelos, alfileres y corbatas al precio que quieran.
- Chanclos de goma a 3'95 pesetas.

HORAS DE VENTA : de 9 a 7 y media de la tarde. Variados regalos al comprador según su compra

SE PERFUMA A QUIEN LO SOLICITE

VINOS de todas clases
de cosecha propia
Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans
DESPACHO :
Calle de Aragón, 339, chaffán a Bailén; BARCELONA
Moscatel dulce y seco • Milvasia de Sitges superior
Tinto • Clarete Rosado • Vinagre

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL
ELECTRICITAT
Completes instalacions de llum eléctrica, teléfans, ventiladors,
timbres, para-llamps, etc. Variat assortit de aparells per a
electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).
Materials de tota classe concernents al ram de Lampisteria.
Carrer de Sant Pere, num. 11 : SITGES (Catalunya)

Nous i capritxosos àlbums de Pintura, pera nens i nenes
Parelladas, 9 SITGES Telefon 367
Tinta de tots colors : Lacre flexible : Goma àrábica líquida